

Iubindu-te pe tine prima oară

Panait Gabriela

Iubindu-te pe tine prima oară
Azi am rămas un suflet pustiit!
Privirea peste ziduri îmi coboară
Iar lumea-mi pare un templu neclintit

În care mi-am închis tot universul!
Plutea pe valuri rozalii de primăvară
Iubirea mea, se împletea cu versul
Unui poem, cântat de o vioară.

La gemurile zării fermecate,
O pasăre cu aripi fumurii
A săgetat câmpiile albastre
Și s-a topit prin ramuri cenușii .

Țesea apusul trena mării reci
Când vântul mângâia pomii în floare
Iar eu, petală albă pe poteci,
Te căutam, prin razele de soare!

Se stinge noaptea ca o melodie
Ascunsă într-o cutie muzicală...
Se leagănă lin stelele-n ferestre
Pictând un vis topit într-o petală!